

ἔτι χιλιάδας ν' αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτησίως ἀπὸ τῶν βοοποριστικῶν ἔργων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἀποσπασμένων ἀνδρῶν, κατὰ ἐξήκοντα δὲ ἑκατομμύρια μάρκων νὰ καταστήσῃσιν ὀγκωδέστερον τὸν ἐτήσιον τοῦ κράτους στρατιωτικὸν προϋπολογισμόν. Ταῦτα δὲ πάντα ἄνευ ὀριστικῆς τιμῆς βεβαιότητος ὅτι αἱ νέαι θυσίαι θ' ἀντισταθμισθῶσι διὰ τῆς διαρκούς ἐλαττώσεως τῆς θητείας ἀπὸ τριετοῦς εἰς διετην, ἥτις νῦν μόνον πρὸς δοκιμασίαν εἰσάγεται, ἐνῶ κατ' ἀρχὰς ὡς κυρία βᾶσις τῶν μεταρρυθμίσεων προσέβληθη. Ἦδη ὑπολείπεται ἢ ἐν τῇ προσεχῇ συνόδῳ ἐπιψηφισίς τῶν οικονομικῶν, φορολογικῶν δηλαδὴ, μέτρων, δι' ὧν ἢ κυβερνήσις θὰ κατορθώσῃ νὰ καλύψῃ τὰς προσθέτους δαπάνας τῶν ἐξήκοντα ἑκατομμυρίων μάρκων. Πιθανώτατα θὰ κατορθώσῃ καὶ ταύτην παρὰ τὰς ἀπειλὰς τῶν ὑπεραλπείων, ὅτι ἐν τούτῳ θὰ ἐκδικηθῶσι κατὰ τῆς πεισίμονῆς τῶν ἰθυνόντων. — Ἐτερον λόγου ἄξιον πολιτικὸν γεγονός τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἔχομεν τὴν ἔντασιν τῶν ἀγγλογαλλικῶν σχέσεων, ἔντασιν, ὑποτρεφόμενῃ ἀπὸ μακροῦ χρόνου ὑπὸ διαφόρων ἄλλων, ἀποικιακῶν καὶ ἐκείνων ὡς τὰ πολλά, ζητημάτων, ἢν ὅμως ἐδείνωσε καὶ δειοῖ ἢ ἐν Σιάμ καταστάσις. Ἡ ὑπὸ Σιαμαίων καταπάτησις γαλλικοῦ ἐδάφους, ἢ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως διεκδικησίς τῆς ἀριστερᾶς ὀχθῆς τοῦ Μεκόγκου, ὡς ἀνηκούσις εἰς χώραν, διατελοῦσαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Δημοκρατίας, ἢν δὲ ἔχουσι καταλαβόντες οἱ Σιαμαῖοι, καὶ ἢ δολοφονία ἀρχηγοῦ γαλλικῆς ἀποστολῆς, ὡς καὶ ἄλλα τινὰ αὐτόθι μεθοριακὰ ἐπεισόδια προεκάλεσαν γαλλοσιαμικὴν διαφωνίαν, ἥτις, ὑποτρεφόμενῃ ὑπὸ τῶν εἰρηγίσεων τῶν Ἀγγλῶν, μετὰ δυσθυμίας ἀκρατίου βλεπόντων πρὸς τῷ παρὰ τὰς ἰνδικὰς αὐτῶν κτήσεις ἰδρυθένῳ ρωσικῷ ἀποικιακῷ κράτει ἰδρυθόμενον καὶ γαλλικόν καὶ τὴν ἐστίαν τῶν ἀποικιακῶν δυνάμεων αὐτῶν περισηγγισμένην ὁσημέραι στενωτέρου μεταξὺ δύο συμμάχων ἀλλήλαις μεγάλων εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων καὶ πάσῃ μηχανῇ διαβαλλόντων πρὸς τοὺς Σιαμαίους τὴν αὐτόθι γαλλικὴν ἀποικιακὴν πολιτικὴν, κατέληξεν εἰς ἔνοπλον σύγκρουσιν, καθ' ἣν οἱ Γάλλοι, τῶν Σιαμαίων χειρῶν ἀδίκων ἀρξαμένων, ὑπὸ τὸ πῦρ τῶν σιαμικῶν κανονιστοικῶν, διευθυνομένων κατὰ τινὰς φήμας ὑπὸ ἄγγλων ἀξιωματικῶν, ἐκδίασαντες διὰ δύο κανονιοφόρων τῆς κατὰ τὰς θαλάσσας ἐκείνας ὁμοῦσις μοίρας τὴν εἰσοδὸν τοῦ κλάδου ἐκείνου τοῦ Μεϊνάμ, ὃς ἄγει εἰς τὴν Βαγκῶκιν, πρωτεύουσαν τοῦ βασιλείου τοῦ Σιάμ, ἐκπορθήσαντες δὲ καὶ φρουριά τινα ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὀχθῆς τοῦ Μεκόγκου, ἠνάγκασαν τοὺς Σιαμαίους, μάτῃν ἐλπιδαντας ὅτι τὰ ἄλλα πρὸ τῆς Βαγκῶκης πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἰδίων ὑπνικῶν ὁμοῦντα εὐρωπαϊκὰ πολεμικὰ σκάφη θὰ ἐπεκοῦρουν αὐτοῖς, ἐλπίς, ἥτις, ἐπιτηδεῖως ἐμβληθεῖσα αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν, ἐξώθησεν αὐτοὺς εἰς θρασύτεραν πρὸς τοὺς Γάλλους συμπεριφορὰν, νὰ προτεινῶσι παῦσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, ὑπισχνόμενοι νὰ ἐκκενώσῃσι παραχρῆμα τὸ ἀμφισβητούμενον ἔδαφος. Οἱ Γάλλοι πρὸς ἀπάντησιν παρέσχον τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρων προθεσίαν, ἐντός τῆς ὁποίας οἱ Σιαμαῖοι ὀφείλουσι νὰ ἱκανοποιήσῃσι πάσας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Γαλλίας, ἀπαιτούσης πρὸς τοὺς ἄλλους

χρηματικὴν ἀποζημίωσιν τριῶν ἑκατομμυρίων, ἐν τούτῳ δὲ εὐρίσκειται τὸ ζήτημα. — Σχετικῶς πρὸς τὴν ἐπίσημον στάσιν τῆς Ἀγγλίας, αὕτη κατὰ τινὰς ἐκ Πετροῦπόλεως εἰδήσεις ἐδήλωσε τῷ ρωσικῷ ἀνακτοβουλίῳ ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὴν ἐν Σιάμ πολιτικὴν τῶν Γάλλων, ἀλλ' ἔλαβεν ἐκεῖθεν τὴν σαφῆ ἀπάντησιν, ὅτι ἢ Γαλλία δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν αὐτῆς· οὐχ ἥττον ὁ ἄγγλος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός ἐν ταῖς σχετικαῖς πρὸς τὸ Κοινοβούλιον δηλώσεσιν αὐτοῦ, κατευνάων τὸν ἐξεγεροθέντα ἀγγλικὸν σωθινισμόν, διεβεβαίωσε τοὺς βουλευτὰς ὅτι οὐδεὶς κίνδυνος μὴ τὸ ζήτημα προσλάβῃ τοιαύτας διαστάσεις, ὥστε νὰ διεγείρῃ ἄμεσον τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κυβερνήσεως τῆς ἀνάσσης. — Ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου ἐπειράθησαν νὰ ἐπωφεληθῶσιν οἱ περὶ τὴν Τριπλῆν, μάλιστα δὲ οἱ ἐν Βιέννῃ, οὕτω δὲ ἄρθρον τοῦ «Νέου ἐλευθέρου τύπου» ραδιουργικώτατον ἐπεζήτησε νὰ ἐξεγείρῃ φανερὰν τὴν δυσπιστίαν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ νὰ προκαλέσῃ ἀπροκάλυπτον ἀγγλικὴν ἀντίδρασιν κατὰ τῶν γαλλικῶν ἐν Σιάμ ἀξιώσεων. Εἶνε οὗτος, φαίνεται, ὁ τρόπος, καθ' ὃν ὁ εἰρηνικὸς σύνδεσμος ἐπιδιώκει τὸν εἰρηνικὸν σκοπὸν αὐτοῦ. Εὐτυχῶς ἢ εὐστάθεια τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως καὶ ἢ ἀπροκάλυπτος δήλωσις τῆς ρωσικῆς, ὅτι θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Γαλλίαν ἐν πᾶσι τοῖς σημείοις τοῦ ζητήματος, ἠνάγκασε τοὺς ἄγγλους σωθινιστὰς νὰ μεταβάλωσιν ἕψος, ἐξ οὗ ἀποτρέπονται κατὰ τὸ πλεῖστον οἱ τέως ὑπάρχοντες κίνδυνοι γαλλοαγγλικῆς ῥήξεως. — Ὡς πρὸς τὴν θέσιν δὲ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, ἢ εὐσταθῆς αὐτῆς στάσις ἐν τῷ ζητήματι ἐπιδοκιμάζεται ὑφ' ἀπάσης τῆς χώρας, καὶ ἢ Βουλὴ δὲ διὰ καταλλήλου ψήφου ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιδοκιμασίαν αὐτῆς. Θὰ ἴτο πράγματι λυπηρότατον, ἂν καὶ ἐπὶ ζητημάτων, θιγόντων τὸ ἐξωτερικὸν τῆς χώρας γόντρον, τὰ πολιτικὰ πάθη ἀν' ἑδῶν πρὸς τὴν ἐπίσημον τοῦ κράτους ἐνέργειαν, ὅπερ ὅμως εὐτυχῶς οὐδέποτε συμβαίνει ἐν Γαλλίᾳ. **M. E. M.**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 11 Ἰουλίου

Ἐφ' ὅσον προσεγγίζει ἡ 7η Αὐγούστου, καθ' ἣν, συνερχομένου τοῦ ἀμερικανικοῦ συνεδρίου, λυθήσεται τὸ περὶ ἀργύρου ζήτημα, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιτείνονται τὰ σχόλια τοῦ εὐρωπαϊκοῦ καὶ τοῦ ἀμερικανικοῦ τύπου περὶ τῶν ἐνδεχομένων συνεπειῶν τῆς καταργήσεως τῆς νομισματικῆς ρήξεως τοῦ ἔτερου τῶν δύο πολυτίμων μετάλλων, δι' ὧν γίνονται αἱ ἐμπορικαὶ συναλλαγαὶ καθ' ἅπασαν τὴν ὑψηλίον. Ἡμεῖς, παρακολουθοῦντες τὰς περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου δημοσιευόμενας γνῶμας καὶ κρίσεις τῶν διαφόρων οικονομολόγων, θέλομεν ἐξακολουθήσει παρέχοντες τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις τὰς μᾶλλον ἐνδιαφερούσας πληροφορίας.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ σροκούμενον ζήτημα δὲν εἶ, ναι νέον, διότι χρονολογεῖται ἀπὸ πολλῶν ἡδὴ ἐτῶν, ὅτι δὲ περὶ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος ἔτους συνῆλθεν ἐν Βρυξέλλαις διεθνὲς συνέδριον, ὅπως διὰ κοι-

νῆς συνεννοήσεως δοθῆ ὀριστικὸν τέγμα εἰς τὸ νομισματικὸν ζήτημα, ἀλλ' ὅτι ἡ συνδιάσκεψις ἐκείνη διελύθη ἄπρακτος, ὑπεσχέθησαν ὅμως οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων κυβερνήσεων ἵνα συνέλθωσι καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ. Ἄλλ' ἡ ἀναβολὴ τῆς συνδιασκέψεως ἠνάγκασε τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἰνδιῶν νὰ προβῆ εἰς τὸ μέτρον, ὅπερ εἶχε προαγγείλει ἐν τῇ συνδιασκέψει τῶν Βρυξελλῶν ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν βρετανικῶν Ἰνδιῶν κ. Strachey, καὶ τοῦ ὁποῦ τὰς συνεπειὰς προεῖπεν ἐν τῷ αὐτῷ συνεδρίῳ ὁ ἐκ τῶν βρετανῶν ἀντιπροσώπων κ. Ἀλφρέδος Ρότσχιλδ. «Ἐὰν ἡ συνδιάσκεψις αὕτη, εἴτε, διαλυθῆ ἄπρακτος, τὸ λευκὸν μέταλλον θὰ ὑποστῆ ὑποτίμησιν, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἴναι μόνον τρομερὰ, ἀλλὰ καὶ θὰ παραγάγῃ νομισματικὴν κρίσιν, ἥς ἀδύνατον εἶναι νὰ προῖδωμεν τὰς πολλαπλὰς καὶ ὀλεθρίας συνεπειὰς». «Καὶ δι' αὐτὴν τὴν γλουδίαν καὶ ἰσχυρὰν Ἀγγλίαν, γράφει ὁ οἰκονομολόγος Λαβελέν, ἡ ὑποτίμησις τοῦ ἀργύρου λίαν δυσάρεστα θὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα, ἥτοι ζημίαν ἑκατὸν ἑκατομμυρίων φρ. εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τῶν Ἰνδιῶν, ζημίαν πᾶσι τοῖς ὀπωδηῖσιν ἔχουσιν ἢ ἀπολαμβάνουσιν οἰονδηῖσιν εἰσόδημα ἐκ τῆς χώρας ἐκείνης, ὠφέλειαν δὲ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς ὑπὲρ τῶν Ἰνδῶν παραγωγῶν. Ἀκατάλαυστοι δὲ μεταβολαὶ τοῦ μετὰ τῆς Ἀσίας συναλλάγματος θὰ καταστρέψωσι τοὺς ἐκμισθωτὰς ἢ τοὺς γαιοκτῆμονας τοῦ τριγλοῦ βασιλείου». Καὶ ἡ Γαλλία, λέγει ὁ κ. Boissevain ἐν τῷ «Οἰκονομικῷ Κόσμῳ», ὅσον ἂν ἴναι ἡ φαίνεται ὅτι εἶναι οἰκονομικῶς ἰσχυρὰ, οὐδεὶς ἠθελε τολμήσει νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι θὰ μείνῃ ἀκλόνητος, καταργουμένων τῶν ἀργυρῶν αὐτῆς νομισμάτων. Στατιστικαὶ τινες πληροφορίες λαμβανόμεναι ἐκ τῶν ἐκθέσεων τοῦ κ. Leech διευθυντοῦ τῶν νομισματοκοπιῶν τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν καταδεικνύουσι τὴν σοβαρότητα τῆς κατάστασεως.

Ἡ Γαλλία ἀπὸ τοῦ 1795 μέχρι τοῦ 1891 ἔκοψεν ἀργυρὰ νομίσματα ἀξίας 5 1/2 δισεκατομμυρίων φρ. ὑπάρχουσι δὲ σήμερον ἐν κυκλοφορίᾳ 3 ἢ 3 1/2 δισεκατομμύρια. Ἡ Βελγικὴ ἔχει εἰς κυκλοφορίαν 430 ἑκατομ. Αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι ἔχουσι 593 ἑκατομ. δολλάρια, ἢ 3 δισεκατομμύρια φρ. Καὶ αὕτη ἡ Ἀγγλία, ἡ ἔχουσα βάσιν τὸν χρυσόν, παρεδέχθη εἰς τὴν κυκλοφορίαν ὡς συμπληρωματικὸν νόμισμα ἡμισυ δισεκατομμύριον, ὑπὲρ τὸ ἐν δὲ δισεκατομμύριον ἔχει ἡ Γερμανία· τέλος δὲ αἱ ἀκριβέστεραι στατιστικαὶ ἀποδεικνύουσιν ὅτι καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον ὑπάρχουσιν εἰς κυκλοφορίαν 18 δισεκατομμύρια φρ. εἰς χρυσόν καὶ 20 δισεκατομμύρια εἰς ἀργυρον. Ἐὰν λοιπὸν παραδεχθῶμεν ὅτι, καταργουμένης τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας τοῦ ἀργύρου, θὰ μείνωσι ὅπως ἄποτε 5 δισεκατομμύρια εἰς κερμᾶτια διὰ τὰς μικρὰς συναλλαγὰς, θὰ λείψωσιν ἐκ τῆς κυκλοφορίας 15 δισεκατομμύρια, καὶ ἐπομένως τὸ ποσὸν τοῦ ἐν κυκλοφορίᾳ κεφαλαίου θὰ περιορισθῆ ἀπὸ 38 εἰς 23 δισεκατομμύρια. Δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο διὰ τὰς παγκοσμίους συναλλαγὰς, καθ' ὅν χρόνον μάλιστα ἡ ἐκπτώσις τῶν τραπεζογραμματίων καὶ τοῦ χαρτονομίσματος τοιοῦτον ὑφίσταται ἐξευτελισμὸν ἐν πολλοῖς κράτεσι τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς: Βεβαίως ὄχι. Διὰ τοῦτο μεθ' ὅλην τὴν πληθῶραν τῶν χρημάτων ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ τὸν ἐξευτελι-

σμὸν τοῦ τόκου, ἡ ἀγορὰ τοῦ Λονδίνου κατέχεται ὑπὸ τινος δυσθυμίας, ἀποτρεπούσης πᾶσαν σπουδαίαν κερδοσκοπίαν. Ἐκ τούτου δὲ ἐξηγῆται ἡ καχεκτικὴ κατάστασις τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν ἀγορῶν καὶ ἡ ὑπερτίμησις τοῦ συναλλάγματος ἐν Ἰσπανίᾳ, ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Αὐστρίᾳ, ὡς καὶ ἡ ὑποτίμησις τῶν χρεωγράφων αὐτῶν.

Ἐν Γερμανίᾳ ἡ διὰ πλειοψηφίας 16 ψήφων παραδοχὴ τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου, καίτερ ἐξαλείψασα ὀπωδηῖσιν τὴν ἐκ τούτου ἀνησυχίαν τῶν πνευμάτων, οὐδεμίαν ἐπιτροπὴν ἔσχεν ἐπὶ τοῦ χρηματιστηρίου τοῦ Βερολίνου, τὸ ὁποῖον ἐξ ἀκολουθεῖ διατηροῦν τὴν ἐφεκτικὴν αὐτοῦ στάσιν· ἄλλως δὲ ὁ κ. Καρβίθης διεκήρυξεν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ὅτι πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν, ἃς ἀπαιτεῖ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου στρατιωτικοῦ μέτρου, ἐγκαταλειφθήσονται μὲν τὰ τερεὶ ἐπιβολῆς νέου φόρου ἐπὶ τοῦ ζύθου καὶ τῶν οἰνοπνευματῶδων ποτῶν νομοσχεδία, ὑποβληθήσονται δὲ ἕτερα, δι' ὧν ἐπιβαρυνθήσονται αἱ εὐποροῦσαι τάξεις, αὐξανόμενοι καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν πράξεων τοῦ χρηματιστηρίου φόρου.

Τὴν διακήρυξιν ταύτην μετὰ πολλῆς δυσαρδεσίας ὑπεδέχθη τὸ χρηματιστήριον, σφοδραὶ δὲ ἐπικρίσεις δημοσιεύονται περὶ τούτου ἐν τῷ γερμανικῷ τύπῳ, καὶ δι' ἀριθμῶν ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἡ ἐπιβολὴ νέου φόρου θὰ ἐλαττώσῃ τὰς τράξεις τοῦ χρηματιστηρίου, θὰ περικόψῃ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, χωρ' ἢ αὐξήσῃ τὰς προσόδους τοῦ κράτους.

Γερμανικὰ τινὰ φύλλα καὶ πρὸ πάντων ἡ «Ἐφημερίς τοῦ Voss», ἐξακολουθοῦσι τὴν πολεμικὴν αὐτῶν κατὰ τῶν οἰκονομικῶν τῶν μεσημβρινῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης, διὰ ζοφερωτάτων δὲ χρωμάτων ἐξεικονίζει ἡ ἐν λόγῳ ἀπαισιόδοξος ἐφημερίς τὴν θέσιν, εἰς ἣν εὐρεθήσεται ἡ Ἰταλία μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς νομισματικῆς λατινικῆς ἐνώσεως. Ἀλλὰ τὰς κρίσεις ταύτας ἀντικρούουσιν αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες, ἀποδεικνύουσαι δι' ἀριθμῶν ὅτι ὁ κίνδυνος διὰ τὴν Ἰταλίαν δὲν εἶναι τοσοῦτον σπουδαῖος. Ἡ Ἰταλία, λέγουσιν, ἔχει κυκλοφοροῦντα εἰς τὸ ἐξωτερικόν 310 ἑκατομμύρια φρ. εἰς ἀργυρον. Ἐὰν ἡ λατινικὴ ἐνωσις καταργηθῆ περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους τούτου, ἡ Ἰταλία ὑποχρεοῦται ν' ἀποσύρῃ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τὸ ἡμισυ τοῦ ποσοῦ τούτου τὴν 31 ἰουλίου 1894 καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἡμισυ ἐντὸς τέντε ἐτῶν. Ἄρα ὁ κίνδυνος δὲν εἶναι ἐπικείμενος. Ἀλλ' ἡ «Ἐφημερίς τοῦ Voss» διδουχρίζεται ὅτι ἡ Ἰταλία θ' ἀναγκασθῆ νὰ συνομολογήσῃ δάνειον 500 ἑκατομμυρίων, ὅπερ δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ ἐπιτύχῃ εὐκόλως. Ὅμοιωδῶς τε ἡ Ἰταλία εὐρίσκειται εἰς οἰκονομικὰς δυσχερείας ἀναγκασθεῖσα νὰ πωλῆσῃ σπουδαῖον ποσὸν ἰταλικῆς γάντι, ὅπως πληρώσῃ τὸ τοκομεριδίον τοῦ ἰουλαίου, καὶ ἐνῶ ἡ ἑλλειψὶς ἀργυρῶν κερματίων καθίσταται ὀσημέραι ἐπαισθητὴ τραβλάπτουσα σπουδαίως τὰς συναλλαγὰς, ἡ κυβέρνησις ἀνέστειλε τὴν ἣν εἶχεν ἀπόφασιν νὰ κόψῃ κερμᾶτια ἐκ νικελίου, προέβη δὲ εἰς μέτρον νομικῶς ἀνεφάρμοστον, τὴν καταδίωξιν τῶν συλλεγόντων καὶ ἀποστελλόντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν τὰ ἀργυρὰ κερμᾶτια.

N ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

Ἐπιτόμιος ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Κωνσταντινουπόλεως-Πέραν Τυποθησαυρεῖον ΛΕΟΛΟΓΟΥ.